

## پلی به ملکوت

احمد عابدینی

نصایحی چند در مورد قرآن و اعمال:

ابتدا باید بدانید که خداوند متعال کار هیچ کسی را بدون مزد و پاداش باقی نمی گذارد.

حال سعی کنید کارهایی که انجام می دهید برای خداوند باشد، همان اخلاص در عمل، قرآن خواندن، عمل گروهی خاص نباشد و سعی شود که همه قرآن بخوانند و به دیگران قرآن را آموزش دهند.

بعضی اوقات مزدهای خداوند خاص است. از مزدهایی است که «لایخطر علی قلب البشر» گاهی اجر و پاداش ها از آن نمونه هایی است که ما هرچه فکرش را بکنیم به ادراک بخشی از آن هم نمی رسیم، مثلاً گاهی توفیق دیدن ملکوت آسمان ها و زمین که کاری بس سخت و دشوار است را دریافت می کند.

ما انسان ها چهره مادی اشیا را می بینیم. مثلاً وارد مسجد که می شویم فرش، موکت، منبر، لامپ و... را می بینیم و درک می کنیم. اما ما نمی دانیم که این مسجد بر اساس اخلاص ساخته شده است یا نه؟ ما این مطلب را درک نمی کنیم. با آن نگاه مادی و ظاهری وقتی انسان ها را نگاه می کنیم در ظاهر افراد نظر می افکنیم و می گوئیم چه انسان خوبی اما نمی دانیم در باطن او چه می گذرد، بعدها معلوم می شود که او انسان خطاکاری بوده است و یا این که یک انسانی را می بینیم که ظاهری نامناسب و آشفته دارد و به نظر ما انسانی خطاکار است و جهنمی، اما از نظر الهی یکی از بندگان صالح و شایسته او می باشد. پس ما بنده شناس نیستیم؛ خداوند متعال بنده شناس واقعی و حقیقی است.

اما یک گروه از انسان ها هستند که خداوند به آن ها قدرت درک ملکوت آسمان ها و زمین را عنایت کرده است که به هرچه نظر بیفکنند واقعیت و باطن او را می بینند و درک می کنند. یکی از آن افراد حضرت سوره انعام خلیل (ع) است که خداوند می فرماید: ﴿وَرَكِبْنَا الْأَرْضَ وَمَا عَلَيْهَا أَلْفَ مِائَةٍ أَوْ سَعَةً مِنْهَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِيكُمْ عَلَيْهَا أُولَئِكَ رِجَالٌ أَنْبَسُوا وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تِلْكَ الْحَقِيقَةُ أَنَّ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ مَلَكُوتٌ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَرِيمِ﴾ (سوره ابراهیم، آیه ۷۵) (و بدین گونه ملکوت آسمان ها و زمین را به ابراهیم می نمایانیدیم تا [حقایقی را دریابد] و از اهل یقین شود).

حال چه چیزی باعث شد که خداوند تبارک و تعالی این چنین مزدی به ایشان عنایت نماید؟

در یک آیه قبل از این آیه توضیح داده است.

﴿وَأَذَّأبُ الْأَبْرَاهِيمَ لَإِيَّاهُ أَرَزَّ اتَّخَذَ اصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (سوره انعام، آیه ۷۴) و

یاد کن وقتی که ابراهیم به پدرش آزر گفت: آیا بت هایی را برای خود معبود می گیری؟ همانا من تو و

قومت را در گمراهی آشکاری می بینم).

این مطلب را می دانیم که به چند نفر در کلام عرب پدر گفته می شد؛ پدری که انسان از آن متولد شده است، شخصی که انسان را بزرگ کرده است و حق پدری به گردن انسان دارد و کسی که انسان را همسر داده است.<sup>۱</sup>

حال آزر عموی حضرت ابراهیم<sup>(ع)</sup> است و او را بزرگ کرده است و حق پدری به گردن او دارد لذا به او پدر گفته است. از سوی دیگر آشکار است که هرکس با عقاید پدرش مخالفت کند و به او بگوید تو گمراه هستی سرپرست و پدر او چه می کند؟ مسلماً او را از خانه خود اخراج می کند و به او اهمیت نمی دهد، حتی احتمال کتک زدن نیز می رود.

حضرت ابراهیم<sup>(ع)</sup> برای رضای حضرت حق این عمل را انجام داد. جلوی عقاید باطل پدر خود ایستادگی نمود و خداوند مزد عمل او را چنین مقدر نمود و پاداشی به او داد که به هیچکس نداده است.

حل آیا این داستان های قرآنی فایده ای برای ما دارد؟

بله، برای ما درس عبرت است. همچنین به ما می فهماند که می توانیم به این مقامات برسیم ولی نیاز به زحمت و کار و تلاش فراوان دارد. چرا که گفته اند:

نابرده رنج گنج میسر نمی شود      مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد

و در ادامه آیه ای که پاداش حضرت را بیان فرموده است می فرماید:

﴿و لیکون من الموقنین﴾ تا از اهل یقین شود.

احادیثی در مورد یقین وارد شده است. در حدیثی آمده است که کمترین چیزی که بین مردم موجود است یقین می باشد.

یقین را بسیار کم به مردم داده اند ولی در مورد حضرت ابراهیم<sup>(ع)</sup> می فرماید که: ملکوت آسمان ها و زمین را به او دادیم که اهل یقین شود. این است پاداش عمل آن حضرت.

پس اگر انسان ها عملی را برای رضای حضرت حق جل جلاله انجام دهند خداوند هم مزد آن ها را می دهد، در هیچ زمانی خداوند زیر منت انسان ها قرار نگرفته است. معمولاً انسان ها هم به خود این اجازه را نمی دهند که زیر منت همدیگر باقی باشند چه رسد به خداوند منان که مالک آسمان ها و زمین است.

در بعضی از امور مرزهای خداوند دائمی است و در بعضی از مواقع مرزهای خداوند عنایت دیدن ملکوت آسمان ها و زمین است که مرحله بسیار والایی است.

ان شاء الله خداوند به همه این مقام ها را عنایت فرماید.

۱. آباءک ثلاثه: اب ولدک، اب زوَجک، اب علمک.